

nem her. Det er saaledes Noget, som er vit-
terligt, at alle Parter af den lovgivende Magt
ere enige om, at Landstutteriet skal ophæves,
og jeg troer derfor ikke, der er nogen som helst
Anledning til at frygte for, at Ministeren,
fordi denne Bevilling staaer der, vil bruge den.

Hvad angaaer det tredje Punkt, der har gi-
vet Anledning til en saa vidtløftig Behandling,
nemlig Forslaget til en ny § 16, da har den
ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valg-
kreds (Wille) foreslaaet, at der skal finde en
deelt Afstemning Sted, fordi han, saaledes har
jeg opfattet ham, vilde, at den sidste Pæsus
skulde udgaae. Jeg er nu i den Henseende fuld-
stændigt uenig med ham; jeg vil stemme for
denne Pæsus og ogsaa opfordre Enhver af de
Andre til at stemme derfor. Jeg skal indbrømme
ham, at der maasse er en formel Feil i, at
disse Udgifter først bevilges nu uden nærmere
Angivelse af Summerne og saa senere atter
bevilges med Angivelse af Summerne, men det
er i alt Fald kun en reen formel Ting, som
ikke kan vække synnerlig Betænkelse, og det
kunde man ogsaa nok have undgaaet, naar man
havde lagt videre Vægt derpaa, thi der kunde
have staaet, at de Udgifter, som disse
Lovudkast, hvis de blive Love, skulde
medføre, bevilges foreløbigt, indtil de
kunne opføres paa en Tillægsbevil-
lingslov for 1862—63 o. s. v. Naar
jeg derfor ikke har stillet Forslag til en Ret-
telse, saa er det ligefrem, fordi jeg anseer denne
formelle Uanseligghed for at være mindre be-
tydende. Hvorfor jeg derimod absolut vil bede
om at stemme for dette Forslag, det er, fordi
det forekommer mig, at det hele Hele i Pa-
ragraphen egentlig ligger deri. Jeg skal ikke
gaae ind paa dette Spørgsmaal; jeg har tidli-
gere havt Anledning til at gøre det, og jeg
skal derfor ikke idag videre fordybe mig heri,
det vil ikke være til nogen Nytte. Kun dette:
det forekommer mig, som om hele den første
Deel af Paragraphen egentlig blot er en For-
malitet, som man er bleven enig om; det Sidste
derimod, at Udgiften skal opføres paa en Til-
lægsbevilling og der specificeres, det er noget
Reelt, som vi skulle holde paa, og jeg troer
ikke, man i mindste Maade behøver at frygte
for, at det skulde stride imod den Overenskomst,

som ifjor blev truffen med det andet Thing.
Meningen med den kunde da ikke være, at man
begstaveligt skulde følge det, man der opstillode,
men Meningen er den, at man skulde holde sig
til den Tankegang, som laa til Grund for
Overenskomsten, og den Tankegang kan efter
min Overbeviisning meget vel forenes med dette
Punkt.

P. Olsen: Jeg skal tiltræde det sub-
sidiære Forslag, som er stillet af Udvalgets Fleer-
tal under Nr. 4; da det er de oprindelige
Forslagsstilleres Hensigt, at Sagen skal ud-
føres paa den Maade, der subsidiært er fore-
saaet af Udvalgets Fleertal, saa følger det af
sig selv, at vi godt kunne tiltræde dette For-
slag. Med Hensyn til den Yttring, der saaldt
her i Thinget igaar, at det Forslag, som var
stillet ved 2den Behandling, skulde være non-
stitutionelt, hvilken Yttring af Rigsdagsmanden
for Randers Amts 2den Valgkreds (Alee) blev
henført til den ærede Ordfører, da troer jeg
at kunne give den Oplysning, at det, hvis jeg
ikke huster meget feil, var Rigsdagsmanden for
Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Nimestad), der
igaar brugte denne Yttring. Det ærede Med-
lem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds
(Madsen) fremsatte en Grund til Støtte for
Udvalgets Forslag om, at denne Post skulde ud-
gaae, som, hvis den var holdbar, vilde gjøre
det aldeles umuligt at stille Endringsforslag;
han anførte nemlig, at Forslaget først var frem-
kommet ved anden Behandling og altsaa ikke
kunde undergaae de tre Behandlinger, som et-
hvert Forslag skal undergaae. Derfor denne
Indvending var holdbar, saa vilde det jo være
umuligt at stille Endringsforslag; thi de frem-
komne jo i Reglen allesammen først ved 2den
Behandling og ere ofte meget gennemgribende.
Det ærede Medlem synes at have en sær Omhu
for Kjøbstæderne; den gaar rigtignok saa vidt,
at han frakjender dem al Ære til selv at have
nogen Forstand paa, hvad der er til deres
Nytte. Forleden, da der var Tale om Næ-
ringslættens Ophævelse, vilde han paa ingen
Maade indbrømme Kjøbstæderne den foreslaaede
Ret til at ligne det Beløb, som hidtil er ind-
kommet ved Næringslættens, men stillede et
Forslag, der gik ud paa at indskrænke denne